

STANOWISKO KONWENTU MARSZAŁKÓW WOJEWÓDZTW RP

w sprawie zmiany ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

W art. 6 ust. 3 oraz art. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2013 r. poz. 888) określono, że przedsiębiorcy wprowadzający produkty w opakowaniach do 1 Mg są zwolnieni m. in. z obowiązku wnoszenia opłaty produktowej – co jednocześnie stanowi pomoc de minimis. Wartość pomocy de minimis odpowiada wartości zwolnienia z opłaty produktowej, obliczanej z zastosowaniem maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań. Przedsiębiorcy składają wówczas marszałkowi województwa zaświadczenia lub oświadczenie o pomocy de minimis oraz informacje, których zakres został określony w przepisach wydanych na podstawie przepisów o pomocy publicznej.

Konieczne jest, aby wprowadzający produkty w opakowaniach do 1 Mg mieli prawo wyboru w kwestii korzystania z pomocy de minimis. Należy przyjąć rozwiązanie, zgodnie z którym podmiot który do 15 marca złoży wymagane dokumenty - korzysta z pomocy, a ten który ich nie złoży lub złoży po terminie - nie korzysta z pomocy. Należy też przewidzieć jedno wezwanie do uzupełnienia braków w złożonej dokumentacji w terminie 7 dni. Dla porządku oba terminy powinny mieć charakter zawity. Natomiast podmiotom, które zdecydują się skorzystać z tej pomocy powinna być ona liczona po stawkach faktycznych, a nie najwyższych. Jeżeli w wyniku weryfikacji przedłożonych dokumentów okaże się, że podmiot nie może skorzystać z pomocy, np. z powodu przekroczenia jej limitu, marszałek województwa zawiadamia go o tym fakcie, co jest równoznaczne z obowiązkiem uiszczenia opłaty (oczywiście po stawkach faktycznych).

Obecna regulacja jest wadliwa. Zwolnienie z obowiązku ponoszenia przedmiotowych opłat produktowych wynika z samej ustawy. W praktyce pojawia się wiele pytań, na które przedmiotowa ustawa nie daje odpowiedzi. Przykładowo można wskazać kilka przypadków: jak postąpić w sytuacji: a) gdy podmiot nie przedkłada dokumentów dotyczących pomocy de minimis lub są one niekompletne lub gdy składa je po terminie; b) gdy podmiot przekroczył już przyznany mu limit takiej pomocy; c) na jakiej podstawie organ ma "odmówić" udzielenia pomocy lub "żądać jej zwrotu".

Kompletnie nieuzasadnione jest też liczenie owej pomocy po stawkach najwyższych. Powoduje to sztuczne - niezgodne z prawdą, zawyżanie (niekiedy wielokrotne) wysokości tej pomocy – w stosunku do pomocy faktycznej. Przedstawiona propozycja pozwoli usunąć większość wątpliwości. Zaś przyjęcie terminów zawitych wyeliminuje stan niepewności co do istnienia zaległości podatkowej, który w przeciwnym przypadku mógłby trwać nawet latami.

Skoro do ustalenia wartości pomocy de minimis nie jest wymagane ustalenie stopy referencyjnej, to błędny jest przepis art. 7 ust. 3 pkt 2 w zakresie, w jakim nakazuje przedkładać dokumenty pozwalające ocenić sytuację finansową przedsiębiorcy.

Wobec faktu zwolnienia przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu produkty w opakowaniach o łącznej masie opakowań nieprzekraczającej 1 Mg z obowiązku uzyskania wymaganych poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, w tym dotyczących opłaty produktowej, oraz dokumentów potwierdzających recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych, eksport odpadów opakowaniowych i wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych, należy zwolnić ich również z obowiązku przeprowadzania publicznych kampanii edukacyjnych.

Należy określić termin do którego opłata wynikająca z obowiązku realizacji publicznych kampanii edukacyjnych powinna być wpłacona na konto Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz termin przedkładania sprawozdania dotyczącego realizacji tych kampanii, ponieważ ich brak wywołuje wiele komplikacji.

Istnieje też potrzeba określenia wzoru sprawozdania dotyczącego realizacji obowiązku publicznych kampanii edukacyjnych oraz wskazania organu, któremu należy przedkładać te sprawozdania.

**Przewodniczący
Konwentu Marszałków
Województw RP**

Marek Woźniak